

dap ia iarțăș koləarea sa primitivă prin răcire. Este de tot și nedescompusabil prin căldură. Oxidul de zinc se pedește leșne prin hydrogen și carbonă; este la aer, atât acidul carbonic, și dobîndescă astfel proprietatea de a face efervescentă căci așa înd.

Se dobîndescă oxidul de zinc cristalizat săpunind zincul la acție a acrilei acrile de apă. Se găsește adesea amenea cristalizat în căminările unde zincul se volatilizează; cristalele sale sunt atunci gălbenii și astfel de prisme străpăcate că 6 fețe numai că o singură față terminală.

Oxidul de zinc anhidru se dissolvă destul de ușor în soluțiile alcătuite cu concentratație: dacă se topesc în crezset de arșină și potasă sau sodă, atunci forma că aceste baze piște combinații solubile în care oxidul de zinc ape rola de acid.

Se prepară ordinariamente oxidul de zinc anhidru încălzind zincul într-un crezset deschis; o parte a oxidului săracă din crezset sărbătorește de formă de flori albe, și rămâne o mare parte pe părțile crezsetului sărac la suprafața metalului; se deslușește din timp în timp și se adă într-o lăvă aerului.

Oxidul de zinc poate și dobândi săpunind la calinagie carbonatul de zinc ce se prepară prin îndoială decompunere.

Oxidul de zinc, amestecat că oleiu și țărcăpare, se poate întrebuința în locul cerusei, și poate atunci nume de alba de zinc. Este la Batignolles o fabrică întemeiată de D. Leclaire, unde se face în fiecare zi 1000 dină la 1200 kilograme de oxid de zinc distingând zincul de comerț în culori de nămăt și apăndând acrile de zinc printre el căprant de aer. Se dobândește astfel un oxid doar mai multă alveolă ce vine de se deosebite în camerele unde se spind. Această oxidă, amestecată la 15 sau 16 la 100 din grăsimea să de oleiu de închizit mai întâi că o cantitate mică de bi-oxid de manganesc, deoarece că are a căpătă tot așa de bine ca și cerusa, și prezintă să folosă de a nu se îngriji prin emanăriile săpătoare.